

Súd: Okresný súd Bratislava III  
Spisová značka: 19Cpr/2/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312202262  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Buchvaldová  
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1312202262.6

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave sudkyňou Tatianou Buchvaldovou v spore žalobcu: P. Ľ. Č., C. C., E. Č.. XX, Š. X. K., v zastúpení: Mgr. M., proti žalovanému: Slovenská republika v zastúpení Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia, Špitálska 22, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím, takto

### rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Súd žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu na súd dňa 29.02.2012 neskôr doplnenu podaním zo dňa 14.01.2013 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.492,48,- Eur s príslušenstvom a trov konania pozostávajúcej z peňažného rozdielu medzi výškou výsluhových dôchodkov, resp. výškou odchodného, ktoré mali byť v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky žalobcovi vyplatené za obdobie od 01.01.2003 do 13.04.2007, a výškou výsluhových dôchodkov, resp. odchodného, ktoré mu boli skutočne vyplatené, ako náhrada škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z..

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že Personálnym rozkazom ministra obrany SR č. 170 zo dňa 28.06.2002 bol z dôvodu organizačných zmien zaradený do personálnej zálohy ku dňu 01.07.2002 a následne personálnym rozkazom vedúceho služobného úradu MO SR č. 40 zo dňa 25.09.2002 bol dňom 31.12.2002 prepustený zo služobného pomeru.

3. Rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N.K. T. XX.XX.XXXX mu bol priznaný výsluhový dôchodok vo výške 19 835 Sk/658,40 eur.

4. Rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N.K. T. XX.XX.XXXX mu bolo priznané odchodné vo výške 537 872 Sk/17 854,07 eur.

5. Podľa zákona č. 447/2002 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 380/1997 Z.z. o peňažných náležitostiach vojakov v znení zákona č. 563/2001 Z.z. s účinnosťou od 01.09.2002 mu mal byť zvýšený funkčný plat a hodnostný príplatok, ktorý však aj napriek žalobcovej urgencii mu žalovaným zvýšený nebol.

6. Žalobca po zamietnutí jeho žiadosti zo dňa 11.10.2002 sa potom v konaní 13C 187/2005 vedenom na tunajšom súde domáhal žalobou o zaplatenie služobného príjmu vo 34 250 Sk. Okresný súd žalobe

vyhoviel rozsudkom zo dňa 28.08.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co 295/08 zo dňa 09.12.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.02.2010.

7. Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia na základe rozhodnutí v konaní 13C187/2005 teda na základe zmeny vstupných údajov a zmeny skutkového stavu rozhodnutím č. N.-XXXXXXXXXXXXXXXXX/X-X. zo dňa 05.10.2010 zrušil rozhodnutie č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. zo 14. januára 2003 a priznal žalobcovi výsluhový dôchodok v novej výške 924,29 eur od 14.04.2007. V dôsledku tejto skutočnosti vznikol nedoplatok za obdobie od 14.04.2007 do 31.10.2010 vo výške 2024,70 eur, ktorý bol žalobcovi uhradený.

8. Žalobca sa však s rozhodnutím VÚSZ č. N.-XXXXXXXXXXXXXXXXX/X-X. zo dňa 05.10.2010 nestotožnil pretože jeho žiadosť o prepočítanie a doplatenie výsluhového dôchodku bola akceptovaná iba čiastočne a vo veci prepočítania a doplatenie nebola akceptovaná vôbec. Dňa 25.10.2010 preto žalobca podal voči rozhodnutiu č. VÚSZ-XXXXXXXXXXXXXXXXX/X-X. zo dňa 05.10.2010 odvolanie a to z dôvodu, že mu nebol doplatený rozdiel na výsluhovom dôchodku za obdobie od 01.01.2003 do 13.04.2007 ako aj rozdiel medzi vyplateným a novopriznaným odchodným.

9. Odvolací orgán v rozhodnutí o odvolaní č. E.-X-XX-X/XXXX zo dňa 07.02.2011 odvolanie žalobcu zamietol s poukazom na ustanovenie § 105 ods.4 zákona č. 382/2002 Z.z. podľa ktorého sa dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia prizná, alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala, alebo vyplácala v nižšej sume ako patrí., alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku alebo nároku na jej zvýšenie, ak sa dodatočne zistí, že sa dávka priznala v nižšej sume ako patrí. Za deň uplatnenia nároku považoval odvolací orgán deň 14.04.2007. Rovnako postupoval aj pri rozhodovaní o odchodnom. Toto rozhodnutie odôvodnil tým, že zo strany VÚSZ došlo pri výpočte k pochybeniu a v dôsledku na strane žalobcu aj ku škode pričom poukázal na možnosť uplatnenia si náhrady škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.

10. Žalobca tak dňa 23.02.2011 doručil žalovanému písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, avšak tento žiadosť ako nedôvodnú zamietol pretože v žiadnom prípade sa nemohlo jednať o nesprávny úradný postup podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V prejednávanej veci žalovaný nevystupoval ako orgán verejnej moci ale ako zamestnávateľ. Z uvedeného dôvodu potom žiadal žalobe podanej v tomto konaní na súde vyhovieť.

11. Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím mu od roku 2003 bola spôsobená škoda.

12. Nesprávny úradný postup žalovaného vidí v tom, že jeho sťažnosť zo dňa 11.10.2002, ktorou žiadal zvýšenie funkčného platu a hodnostného príplatku vyhodnotil ako neopodstatnenú a to aj napriek tomu, že táto nespĺňala podanie v zmysle zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a žalovaný mal postupovať v zmysle tohto zákona. Nesprávny postup vidí v tom, že „žiadosť“ vyhodnotil ako neopodstatnenú, nevydal rozhodnutie a svojou nečinnosťou vyvolal nezákonný zásah do jeho práv a chránených záujmov žalobcu.

13. Za nezákonné rozhodnutia potom považoval rozhodnutia č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/X-N.K. zo 14.01.2003 a č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. zo 14.01.2003. V dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu potom žalovaný vydal rozhodnutia č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. zo 14.01.2003, ktorým mu bol priznaný výsluhový dôchodok v nesprávnej výške 19 835 Sk/658,40 eur a rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. zo 14.01.2003 mu bolo priznané odchodné v taktiež v nesprávnej výške v rozpore s ustanoveniami § 60 ods. 5 písm. a, §98 výške 537 872 Sk/17 854,07 eur v rozpore s ustanoveniami §§ 3, §5, §6 §8, §33, § 60 ods. 5 písm. a, §98 zák. č. 380/1997 Z.z.

14. Žalobca zároveň uviedol, že proti rozhodnutiam č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. zo 14. 01. 2003 a č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. zo 14. 01. 2003 nepodal riadny opravný prostriedok v zmysle § 6 ods. 1. a 2. zák. č. 514/2003 Z.z., toto svoje právo nevyužil, nakoľko predpokladal, že takéto odvolanie bude zamietnuté a takéto konanie bude neúčelné a bezvýsledné a to s poukazom na konanie žalovaného

v konaní 13C187/2005 pred tunajším súdom. Žiadal preto súd , aby splnenie tejto podmienky sa nevyžadovalo s ohľadom na preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 6 ods. 2 druhej vety zák. č. 514/2003 Z.z..

15. Z uvedeného potom žiadal priznať náhradu škody, ktorá nastala v majetkovej sfére žalobcu ako poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a tvorí rozdiel medzi výškou výsluhových dôchodkov a odchodného priznaného a následne priznaného v súlade s právnymi predpismi za obdobie od 01.01.2003 do 13.04.2007 vo výške 2 492,48 eur spolu s zákonným rokom z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zo splatnosti mesačného výsluhového dôchodku.

16. Žalobca sa v podanom doplnení zo dňa 14.01.2013 domáhal, aby jeho nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená vydaním nezákonných rozhodnutí Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. zo 14. 01. 2003 a č.XXXXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. zo 14. 01. 2003, bol posudzovaný podľa príslušných ustanovení zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

17. Žalobca ďalej poukázal na § 3 zákona č. 58/1969 Zb., v spojení s § 84 ods. 1 a § 84 ods. 8 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v rozhodnom období a v spojení s § 55 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, pričom žiadal, aby sa splnenie podmienky, a to využitie možnosti podať proti nezákonnému rozhodnutiu opravný prostriedok, nevyžadovalo s ohľadom na preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10.04.2012 doplneným podaním zo dňa 30.01.2013 žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že v danom prípade síce došlo k pochybeniu zo strany Ministerstva obrany SR, o čom rozhodol aj Okresný súd Bratislava III rozsudkom sp. zn. 13C/187/2005-74 z 28. augusta 2008 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co 295/08-92 z 9. decembra 2009, avšak v žiadnom prípade sa nemohlo jednať o nesprávny úradný postup podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

19. Ministerstvo obrany SR označený v konaní ako odporca vo veci priznania a doplatenia služobného príjmu nevystupovalo a nekonalo ako orgán verejnej moci, ale ako zamestnávateľ, pretože išlo o typický pracovný vzťah medzi zamestnávateľom a zamestnancom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (predtým zákon č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení neskorších predpisov), a v danom prípade teda nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu podľa zákona č. 514/2003 Z. z..

20. Žalovaný teda v tomto konaní nevykonával verejnú moc ako štátny orgán, ale vystupoval výlučne ako každý iný zamestnávateľ v spore o mzdové nároky so svojim zamestnancom. Navyiac, žalobca sa doplatenia mzdových nárokov proti zamestnávateľovi domáhal v občianskom súdnom konaní.

21. Vojenskému útvaru sociálneho zabezpečenia Bratislava bola 14. apríla 2010 doručená žiadosť žalobcu o prepočet výsluhového dôchodku a odchodného, v ktorej ďalej žiadal aj doplatenie rozdielu na doposiaľ už vyplatených dávkach, v súvislosti s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 13C/187/2005-74 z 15.10. 2008, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co 295/08-92 z 9.12.2009.

22. Na základe predmetných právoplatných rozsudkov došlo k zmene skutkového stavu vo veci priznania výsluhového dôchodku žalobcu, a to k zmene jeho priemerného služobného príjmu zisteného podľa § 60 ods. 5 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2003 v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku navrhovateľa, ktorým bol rok 2002.

23. Na základe tejto zmeny a právnej úpravy Vojenský útvar sociálneho zabezpečenia Bratislava rozhodnutím č. N.-XXXXXXXXXXXXXXXXX/X-X. T. X.XX.XXXX od 01.01.2003 priznal žalobcovi výsluhový dôchodok vo výške 686,76 € mesačne s výplatom priznaného výsluhového dôchodku od 14.04.2007 vo výške 924,29 € mesačne. Vojenský útvar sociálneho zabezpečenia Bratislava pri výpočte výšky

výsluhového dôchodku, ako aj pri rozhodovaní o výške odchodného postupoval v súlade so zákonom, teda sa v daných prípadoch v žiadnom prípade nejedná o nezákonné rozhodnutia, a preto žalobcovi z uvedeného dôvodu nevznikol nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

24. Žalovaný uviedol, že predmetom konania sú rozhodnutia Vojenského útvaru sociálneho zabezpečenia Bratislava, ktorý je samostatná právnická osoba zriadená zákonom a ktorá koná a vystupuje vo vlastnom mene. Ministerstvo obrany SR voči nemu plní iba funkciu zriaďovateľa.

25. Žalovaný tak vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitímácie o a žiadal z tohto dôvodu návrh zamietnuť.

26. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť aj z dôvodu, že žalobca voči rozhodnutiu správneho orgánu č. N.-XXXXXXXXXXXXXXXXX/X-X. z 05.10.2010 nepodal v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. žalobu na súde.

27. Súd prvej inštancie rozsudkom po právnej stránke rozhodol podľa § 1 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb., § 74 ods. 1, ods. 2 zák. č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov, § 81 ods. 3 písm. b), § 141 ods. 1 zák. č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 35 ods.1 zák. č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v platnom znení. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou pasívnej vecnej legitímácie odporcu. Uviedol, že v zmysle zák. č. 58/1969 Zb. za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, zodpovedá štát. Zákon zároveň stanovuje, ktoré orgány v mene štátu konajú. Súd konštatoval, že žalobca v žalobe za žalovaného označil Slovenskú republiku v zastúpení Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, ktorý je ústredným orgánom štátnej správy na úseku obrany, je právnickou osobou, ktorá v právnych vzťahoch vystupuje vo svojom mene. Žalobca sa domáhal náhrady škody, ktorá mala byť spôsobená nezákonným rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia (ďalej len VÚSZ), ktorý je však samostatnou právnickou osobou s právnou subjektivitou. V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že žalobcom v žalobe označený žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom, preto žalobu zamietol a nezaoberal sa už ďalšími predpokladmi náhrady škody podľa citovaného zákona.

28. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 17.06.2013, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.492,48 eur s príslušenstvom za obdobie uvedené v žalobe. Poukázal na ustanovenia zák. č. 58/1969 Zb., v zmysle ktorých je podľa jeho názoru orgánom zodpovedným za vzniknutú škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu a jeho nesprávnym úradným postupom práve Ministerstvo obrany SR ako ústredného orgánu, do pôsobnosti ktorého prejednáváná vec patrí.

29. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 16.07.2013 uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za vecne správne a zákonné.

30. Krajský súd ako odvolací súd uznesením sp. zn. 14 CoPr/8/2013-133 zo dňa 11.03.2016 prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom zodpovedá štát, ktorý však ako subjekt práva do súkromných právnych vzťahov nevstupuje priamo, ale zaň konajú poverené orgány, resp. subjekty. Zákon z toho dôvodu určuje orgány, ktoré sú oprávnené za štát v zodpovednostných vzťahoch vystupovať. Ministerstvo obrany SR zriadilo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia, ktorý ako rozpočtová organizácia štátu má právnou subjektivitu.

31. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatočnej pasívnej vecnej legitímácie Ministerstva obrany SR. Odvolací súd mal však za to, že žalobca správne označil za žalovaného v predmetnom konaní Slovenskú republiku. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.05.2015, sp. zn. 7 Cdo 34/2014, vecnú legitímáciu strany sporu (či už aktívnu alebo pasívnu) určujú práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva, o ktorých súd strany sporu nepoučuje. Označenie správneho štátneho orgánu však nie je otázkou vecnej pasívnej legitímácie štátu v spore, resp. s pasívnou legitímáciou štátu nesúvisí. Existencia, či neexistencia pasívnej legitímácie štátu ako hmotnoprávneho stavu, nemá žiadnu súvislosť so správnym procesným označením štátu ako účastníka konania na strane žalovaného. Štát je ako strana sporu označený riadne, ak je súčasne s ním označený

príslušný orgán štátu, ktorý bude za štát konať. V prípade, ak žalobca síce označí štátny orgán, ktorý má za štát konať, ale uplatnený nárok do jeho pôsobnosti nepatrí, nejde o nedostatok podmienky konania či vecnej pasívnej legitímácie.

32. Aby sa mohol nárok na náhradu škody na súde úspešne uplatniť, je ho potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom republiky, ktorým je podľa § 9 ods. 1 písm. b) zák. č. 58/1969 Zb. ústredný orgán, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané. Je nesporné, že činnosť VÚSZ Bratislava je odvetvím štátnej správy, ktoré patrí do pôsobnosti Ministerstva obrany SR. Dňa 22.02.2011 žalobca podal na Ministerstve obrany SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku. Z toho je zrejmé, že žalobca správne označil ústredný orgán republiky, ktorý má Slovenskú republiku v predmetnom spore zastupovať. Týmto právnym názorom je súd prvej inštancie viazaný (§ 226 O.s.p.).

33. Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k názoru, že neboli dané zákonné dôvody na zamietnutie žaloby žalobcu. Preto napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvej inštancie bude, aby vec znova prejednal, vykonal dokazovanie so zameraním na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku žalobcu a následne o veci rozhodol.

34. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s ich písomnými vyjadreniami, rozhodnutím Vojenského útvaru sociálneho zabezpečenia Bratislava č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. XX. XX. XXXX B. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. XX. XX. XXXX, Q. Č.. N.K.-XXXXXXXXXXXXXXXXX/X-X. T. X.XX.XXXX, rozhodnutím žalovaného o odvolaní č. E.-X-XX-X/XXXX T. M.B. XX.XX.XXXX, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 22.02.2011, spisom tunajšieho súdu sp.zn. 13C 187/2005 a ostatnými písomnými dokladmi obsiahnutými v spise a zhodnotil dôkazy jednotlivo i vo vzájomne súvislosti pričom bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

35. Žalobca sa v spore domáha voči žalovanému náhrady škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. XX.XX.XXXX a č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. XX.XX.XXXX podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu a jeho nesprávnym úradným postupom.

36. Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím mu od roku 2003 bola spôsobená škoda. Nesprávny úradný postup žalovaného vidí v tom, že jeho sťažnosť zo dňa 11.10.2002, ktorou žiadal zvýšenie funkčného platu a hodnostného príplatku vyhodnotil ako neopodstatnenú a to aj napriek tomu, že táto nespĺňala podanie v zmysle zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a žalovaný mal postupovať v zmysle tohto zákona. Nesprávny postup vidí v tom, že „žiadosť“ vyhodnotil ako neopodstatnenú, nevydal rozhodnutie a svojou nečinnosťou vyvolal nezákonný zásah do jeho práv a chránených záujmov žalobcu.

37. Za nezákonné rozhodnutia potom považoval rozhodnutia č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N.K. T. M. XX. XX. XXXX B. Č.. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. M. XX. XX. XXXX. V dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu potom žalovaný vydal rozhodnutia č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. XX. XX. XXXX, ktorým mu bol priznaný výsluhový dôchodok v nesprávnej výške 19 835 Sk/658,40 eur a rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. XX. XX. XXXX mu bolo priznané odchodné v taktiež v nesprávnej výške v rozpore s ustanoveniami § 60 ods. 5 písm. a, §98 výške 537 872 Sk/17 854,07 eur v rozpore s ustanoveniami §§ 3, §5, §6 §8, §33, § 60 ods. 5 písm. a, §98 zák. č. 380/1997 Z.z.

38. Žalobca voči rozhodnutiam č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. M. XX. XX. XXXX a č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. M. XX. XX. XXXX nepodal opravný prostriedok s odôvodnením, že v tom čase by tieto rozhodnutia mali odkladný účinok, rodina by zostala bez príjmu, preto nepodal opravný prostriedok voči týmto rozhodnutiam. Zároveň videl v prípadnom podaní opravného prostriedku jeho zjavnú neúspešnosť. Vo svojej sťažnosti z 11.10.2002 (č.l. 60) poukázal na nesprávny postup, a preto žiadal, aby sa podmienky na uplatnenie nároku v prejednávanej veci sa neuplatňovali.

39. Štatút zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci je v podmienkach Slovenskej republiky upravený v osobitnom právnom predpise - v zákone č. 514/2003Z.z. o zodpovednosti spôsobenú pri výkone verejnej moci ( resp. Zák.č.58/1969 Zb.). Z koncepcie zákona okrem iného vyplýva, že subjektom zodpovednosti môže byť okrem iných aj štát, a to v tom prípade, ak škoda bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. Jedná sa o tzv. absolútnu objektívnu zodpovednosť, t.j. zodpovednosť bez ohľadu za zavinenie a bez možnosti liberácie. Aby súd mohol vyvodiť záver o tom, že v danom prípade existuje zodpovednosť štátu za škodu, musí byť okrem existencie predpokladov na vznik škody (nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi) splnená podmienka, že sa jedná o škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

40. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

41. Podľa § 2 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.

42. Podľa § 3 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

43. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný.

44. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak však ide o rozhodnutie vydané v trestnom konaní proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, je týmto orgánom ústredný orgán, ktorý vykonáva správu vojenských súdov. V ostatných prípadoch je týmto orgánom,

a) ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Československej socialistickej republiky, federálny ústredný orgán, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané,

b) ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Českej alebo Slovenskej socialistickej republiky, ústredný orgán republiky, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané, a ak niet takéhoto ústredného orgánu, Ministerstvo spravodlivosti; to platí aj v prípade, keď nezákonné rozhodnutie vydal orgán spoločenskej organizácie (§ 1 ods. 1).

45. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

46. Podľa § 74 ods. 1 zák. č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov sa zriaďuje Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia ako rozpočtová organizácia na výkon sociálneho zabezpečenia vojakov; zriaďovateľskú funkciu k nemu vykonáva ministerstvo obrany.

47. Podľa § 21 ods. 1 zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, rozpočtová organizácia je právnická osoba štátu, obce alebo vyššieho územného celku, ktorá je svojimi príjmami a výdavkami zapojená na štátny rozpočet, rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku. Hospodári samostatne podľa schváleného rozpočtu s prostriedkami, ktoré jej určí zriaďovateľ v rámci svojho rozpočtu. Rozpočtové organizácie podľa tohto zákona sú všetky štátne orgány s výnimkou štátnych orgánov, ktoré sú organizáciami podľa § 22 ods. 2. Ak je zriaďovateľom rozpočtovej organizácie štátny orgán, ktorý je organizáciou podľa § 22 ods. 2, príjmy a výdavky ním zriadenej rozpočtovej organizácie sú zapojené na rozpočet rozpočtovej organizácie, ktorej vnútornou organizačnou jednotkou je tento štátny orgán.

48. Podľa § 21 ods. 3 citovaného zákona rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie možno zriadiť na plnenie úloh štátu, obce alebo vyššieho územného celku vyplývajúcich z osobitných predpisov. 26) Rozpočtové organizácie alebo príspevkové organizácie nemožno zriadiť na výkon rozhodovacích právomocí, ktoré pre zriaďovateľa vyplývajú z osobitných predpisov.

49. Podľa odseku 4 tohto ustanovenia, rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie môžu vo vlastnom mene nadobúdať práva a zaväzovať sa odo dňa svojho zriadenia.

50. Rozhodnutia č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. zo dňa XX.XX.XXXX a č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. M. XX.XX.XXXX vydal Vojenský útvar sociálneho zabezpečenia Bratislava, ktorý je orgán štátnej správy pre: výkon sociálneho zabezpečenia vojakov podľa zákona č. 328/2002 Z. z., výkon dôchodkového zabezpečenia podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov v rezorte Ministerstva obrany SR, správu a zúčtovanie štátnych sociálnych dávok z rozpočtových výdavkov kapitoly štátneho rozpočtu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR prostredníctvom úhrady nákladov dávok podľa § 94 zákona č. 328/2002 Z. z., priznanie, výplatu, zastavovanie a odnímanie príspevku účastníkom národného boja za oslobodenie a vdovám a vdovcom po týchto osobách poskytovanému podľa zákona č. 285/2009 Z. z. o poskytovaní príspevku účastníkom národného boja za oslobodenie a vdovám a vdovcom po týchto osobách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

51. Podľa § 74 ods. 1 zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov sa zriaďuje Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia ako rozpočtová organizácia na výkon sociálneho zabezpečenia vojakov; zriaďovateľskú funkciu k nemu vykonáva ministerstvo obrany.

52. Podľa § 74 ods. 2 zákona č. 114/1998 Z. z. Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia je právnická osoba.

53. Podľa § 81 ods. 3 písm.b) zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niekt.zákonov dávky výsluhového zabezpečenia priznáva, zvyšuje, znižuje, vypláca, zastavuje a odníma Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia.

54. Podľa § 84 ods. 8 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov podanie odvolania proti rozhodnutiu o priznaní dávky, zvýšení dávky, znížení dávky, zastavení výplaty dávky a odňatí dávky sociálneho zabezpečenia nemá odkladný účinok.

55. Podľa § 105 ods. 8 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov výplata dávky nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa zastaví, uvoľní alebo sa dávka vypláca v nižšej sume alebo vo vyššej sume odo dňa zmeny skutočností rozhodujúcich na vznik nároku na dávku alebo nároku na ich výplatu.

56. Podľa § 141 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia zriadený podľa doterajších predpisov sa považuje za Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia podľa tohto zákona.

57. Súd vo veci vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia bez procesného rozhodnutia o zámene účastníkov na strane žalovaného konal za štát s Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia podľa § 74 ods. 1 zák. č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov, ktorým sa zriaďuje Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia ako rozpočtová organizácia na výkon sociálneho zabezpečenia vojakov; zriaďovateľskú funkciu k nemu vykonáva ministerstvo obrany.

58. Poverený zástupca Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia so žalobou nesúhlasil pretože neboli splnené zákonné predpoklady a to, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť. Žalobca však pred súdom sám uviedol, že túto možnosť nevyužil. Rozhodnutie č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. M. XX. XX. XXXX nebolo zrušené na základe opravného prostriedku, ale v zmysle § 105 ods. 8 zák. č. 328/2002 Z.z. a tak nie sú splnené predpoklady na náhradu škody.

59. Zároveň nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že prípadný opravný prostriedok voči predmetným rozhodnutiam zo dňa 14.01.2003 má odkladný účinok, čo mohlo nepriaznivo ovplyvniť jeho životnú úroveň a životnú úroveň jeho rodiny, pretože aj v prípade podania opravného prostriedku voči rozhodnutiam zo dňa 14.01.2003 by žalobcovi bol vyplácaný dôchodok v priznanej výške ako bolo uvedené v rozhodnutí.

60. Súd na základe vykonaného dokazovania zhodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

61. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca po jeho odchode do výsluhového dôchodku na základe personálneho rozkazu vedúceho služobného úradu MO SR č. 40 zo dňa 25.09.2002 bol dňom 31.12.2002 prepustený zo služobného pomeru. Rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. XX. XX. XXXX mu bol priznaný výsluhový dôchodok vo výške 19 835 Sk/658,40 eur a rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č. č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. XX. XX. XXXX mu bolo priznané odchodné vo výške 537 872 Sk/17 854,07 eur.

62. Súd mal v ďalšom zo zhodných tvrdení strán sporu preukázané, že žalobca ako osoba oprávnená podľa § 2 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánov štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nevyužil možnosť podať proti týmto nezákonným rozhodnutiam odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť v zmysle § 3 zákona zák. č. 58/1969 Zb. ako zákonným predpokladom domáhať sa náhrady škody. Konanie vedené na tunajšom súde ako súde vecne nepríslušnom pod sp. zn. 13C187/2005 o náhradu škody takýmto konaním nemôže byť nakoľko predmetom tohto konania bolo vyplatenie služobného príjmu v zmysle zákona č. 380/1997 Z.z. o peňažných náležitostiach vojakov a nie konanie ktorým by boli rozhodnutia č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. zo dňa XX.XX.XXXX a č. XXXXXXXXXXXXXXXX/X-N. T. M. XX.XX.XXXX, ktoré vydal Vojenský útvar sociálneho zabezpečenia Bratislava sudom zrušené. Žalobca tak nespĺnil zákonný predpoklad úspešne sa domáhať náhrady škody v zmysle zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánov štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Skutočnosť, že rozhodnutím č. N.-XXXXXXXXXXXXX/X-X. T. X.XX.XXXX v spojení s rozhodnutím žalovaného o odvolaní č. E.-X-XX-X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX takýmto rozhodnutím nie, pretože toto rozhodnutie bolo vydané v zmysle ustanovenia § 105 ods. 8 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov podľa ktorého výplata dávky nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa zastaví, uvoľní alebo sa dávka vypláca v nižšej sume alebo vo vyššej sume odo dňa zmeny skutočností rozhodujúcich na vznik nároku na dávku alebo nároku na ich výplatu. Z uvedeného vyplýva, že pre úspešnosť v spore o náhradu škody v zmysle zák. č. 58/1969 Zb. musí dôjsť k zrušeniu rozhodnutia iným orgánom, nestačí ani prípadná autoremedúra.

63. Pre vznik práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánov štátu musia byť splnené súčasne tri podmienky a to existencia nezákonného rozhodnutia, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Nezákonné rozhodnutie je akékoľvek rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom štátu a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené. Rozhodnutie č. VÚSZ-XXXXXXXXXXXXX/X-X. T. X.XX.XXXX v spojení s rozhodnutím žalovaného o odvolaní č. E.-X-XX-X/XXXX T. M. XX.XX.XXXX však takýmto rozhodnutím nie je, pretože rozhodnutia zo dňa 14.01.2003 ako nezákonné nezrušil, ale o priznaní výsluhového dôchodku orgán štátu rozhodoval v zmysle § 105 ods. 8 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov na základe žiadosti žalobcu zo dňa 14.04.2010. Žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, ani nepredložil súdu žiadne právoplatné rozhodnutie, ktorým malo

byť údajné nezákonné rozhodnutie zrušené. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz o tom, že sa v jeho prípade jedná o prípad hodný osobitného zreteľa v zmysle § 3 zák. č. 59/1969 Zb. pretože žalovaný vyvrátil ako nepravdivé jeho tvrdenia, že prípadný opravný prostriedok voči predmetným rozhodnutiam zo dňa 14.01.2003 má odkladný účinok, čo mohlo nepriaznivo ovplyvniť jeho životnú úroveň a životnú úroveň jeho rodiny, pretože aj v prípade podania opravného prostriedku voči rozhodnutiam zo dňa 14.01.2003 by žalobcovi bol vyplácaný dôchodok v priznanej výške ako bolo uvedené v pôvodnom rozhodnutí v zmysle § 84 ods. 8 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd preto ako nedôvodnú zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

64. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP tak že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný avšak súd mu náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje / § 355 ods. 1 CSP/. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné / § 358 CSP/.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje /§ 362 ods. 1, veta prvá CSP/.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci/ § 62 ods. 1 CMP/.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní / § 62 ods. 2 CMP/.